

PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

El dia 5 octubre proppassat, el Parlament Balear va dur a terme el debat anual de política general. Fou el més breu de la història i alguns aspectes

Un debat d'esquena als ciutadans

Tots els grups parlamentaris tenien pressa per passar el tràngol d'un debat que no era còmode per a ningú. Va ser el més curt de la història d'aquests esdeveniments. Les circumstàncies que l'envoltaren eren força estranyes i ningú no volia recordar gaire tot allò que ha passat durant la legislatura, que no ha estat precisament tranquil·la.

Corrupció. Durant els tres anys i escaig de legislatura s'han fet públics molts de casos de corrupció que han afectat –per ordre de quantitat– el PP, UM i el

Al debat de política general del Parlament balear quasi no es va ni parlar d'allò més substancial de la política de les Illes durant aquesta legislatura: la corrupció.

PSOE. Recordem que els socialistes són afectats pel *cas Eivissa Centre*, en el qual hi ha encausats judicialment el president del Consell Insular d'Eivissa, i diputat socialista al Parlament, Xico Tarrés, i un director general de la conselleria

d'Educació, Miquel Mestre, ex-secretari d'organització del PSOE balear. Unió Mallorca té molts dels seus ex-dirigents implicats en processos judicials. Els casos més sonats són els de Miquel Nadal (conseller de Turisme al govern

importants quasi no s'hi tocaren.

Antich), Francesc Buïls (que ocupà el mateix càrrec), Biel Vicens (diputat que va ser clau per a aprovar els pressupostos d'enguany) i Maria Antònia Munar (ex-presidenta del Parlament). El PP aporta a aquesta galeria de vergonyes nombrosos alts càrrecs del govern presidit per Jaume Matas —quatre són a la presó—, i també diputats i ex-diputats, però entre tots excel·leix l'ex-president del govern i del partit, que l'abril passat va veure com el jutge que instrueix la causa del seu enriquiment presumptament irregular li imposava una fiança penal de tres milions d'euros per a eludir la presó preventiva, una de les fiances més altes que s'han imposat a tota la història judicial dels Països Catalans i de l'estat espanyol. Tots aquests casos són, només, una petita part

dels que esquitxen la classe política balear. Tanmateix, al debat de política general de la setmana passada, que se suposa que és on els diputats han de parlar d'allò que afecta la política de les Balears, no hi hagué cap referència directa a cap encausat ni condemnat i tots els grups es van aclucar d'ulls envers una qüestió tan espinosa i, per a ells, delicada.

Només el portaveu parlamentari del PSM, i secretari general d'aquesta formació, Biel Barceló, va oferir una tímida excepcionalitat al panorama general d'acceptació de l'autisme com a sistema d'encarar la corrupció. L'única referència d'Antich va ser que “la corrupció ens afecta negativament a tots” els polítics i que calia “recuperar la il·lusió” i “dignificar” la feina política per aturar la “desafecció dels ciutadans”. Barceló es va trobar obligat a recordar a Antich, durant alguns moments de la seva intervenció, que “la corrupció pot afectar tots els polítics a ulls dels ciutadans, però no tots som iguals i no tots els partits tenim casos [investigats o jutjats]. La corrupció, senyor president, té noms i llinatges. No tots som iguals”.

Els portaveus del PP, Antoni Pastor, i d'UM, Josep Melià, els dos partits més afectats per la corrupció, s'oblidaren de parlar-ne, de la qüestió. Els portaveus d'Eivissa pel Canvi, Esperança Mari, i de l'Agrupació Independent Popular de Formentera, Josep Mayans, tampoc no degueren considerar adient de parlar d'allò que ha sacsejat la vida política balear durant tota la legislatura i que, a més de portar als jutjats una legió d'encausats de partits polítics, va motivar la ruptura del govern el febrer passat. En vista de tant de silenci —amb l'excepció del PSM, com hem dit— és pertinent de suposar que les cúpules de PP, PSOE i UM han arribat —per convicció, esgotament o por— a una mena de pacte tàcit de no fer-se mal amb la corrupció. Deuen pensar que si no en parlen els ciutadans se n'oblidaran, sempre, és clar, que els jutges no els facin recordar.

Bauzà. L'altra circumstància estranya d'aquest debat fou l'absència al Parlament del vertader cap de l'oposició, el president del PP José Ramón Bauzà. Bauzà no ha volgut entrar a la cambra com a diputat, tot i que ha tingut oportunitats de fer-ho. Tot d'una després de ser elegit president del partit, almenys dos

Personal d'IB3 es manifesta contra Antich

Aprofitant el debat de política general de la setmana passada al Parlament, els treballadors de l'empresa Servei Balear de Televisió (SBT), concessionària externa dels serveis informàtics d'IB3, es manifestaren contra el president Francesc Antich. Li reclamen —a través de contínues mobilitzacions i vagues— que compleixi la paraula donada el 2007, quan prometé que si governava internalitzaria els serveis informàtics d'IB3 i d'aquesta manera acabaria la inestabilitat laboral dels professionals. Des del 2006, quan només feia un any que s'havia engegat la ràdio i televisió pública balear, aquests treballadors reclamen millors condicions i estabilitat laboral. Els concentrats davant la cambra reproduïren, mitjançant potents altaveus, les paraules d'Antich el 2007: “Si el Partit Socialista governa, posarem fi a això [les protestes]. En canvi, ara el govern del PP i la direcció d'IB3 envia la policia a controlar els treballadors.” La setmana passada nombrosos efectius de la policia controlaren els manifestants. Durant la protesta, hi hagué un moment de tensió quan la policia va exigir la identificació a una periodista embarassada que necessitava asseure's i els agents li volgueren impedir que ho fes a les porxadetes del Parlament. Durant tot el debat no hi hagué cap esment dels portaveus dels partits del govern, ni del president, a les mobilitzacions a IB3. Val a dir que el propietari d'SBT, Jacint Farrús, ha arribat a una principi d'acord per vendre l'empresa a Vértice 360, però la qui se suposa que serà la nova propietària no ha volgut donar cap garantia laboral ni econòmica als treballadors, ni tan sols de continuïtat de tota la plantilla. Per això des de fa un mes fan vagues intermitents.

PSM

Biel Barceló, portaveu del Bloc (PSM) fou l'únic que va gosar parlar de corrupció.

EL TEMPS

Antoni Pastor, portaveu del PP, ocupà el lloc que no vol ocupar Bauzà.

EFE

El discurs de Josep Melià, d'UM, va ser reivindicatiu i equidistant del PSOE i del PP.

diputats es mostraren disposats a dimitir per cedir-li l'escó —ell era candidat, però en un lloc que no va sortir—, però ho rebutjà. Més clara quedà la seva negativa quan el setembre passat el diputat Miquel Munar va abandonar l'escó —i es donà de baixa del partit en desacord amb el tomb espanyolista que havia fet Bauzà. Només quedava un lloc entre Munar i Bauzà i, per tant, si hagués volgut no hauria tingut cap dificultat per entrar al Parlament. Però va dir: “Jo no vull entrar [a la Cambra] per dreteres; hi entraré quan em toqui [si hi ha més dimissions] o perquè els ciutadans em votin.” Tot i l'explicació oficial, no són pas pocs —fins i tot al seu partit, naturalment entre els més crítics— que creuen que té por d'un cara a cara amb Antich. És a dir, que s'estima més de no arriscar-se a ser un clar perdedor d'un debat parlamentari vuit mesos escassos abans de les eleccions.

Aquesta estranya circumstància va ser aprofitada per Antich i Barceló per atacar el PP. Però des de les files conservadores, Pastor recordà que durant la legislatura anterior “Antich fugí a Madrid” (va ser diputat del Congrés) i no era en aquesta cambra”. Sigui per la raó que sigui que Bauzà no hagi volgut ser present al debat, és indubtable que la seva absència va marcar força el desenvolupament de la sessió, que esdevingué una mena d'escenari subsidiari per al debat polític, perquè Bauzà feia conferències de premsa a la seu del partit per contestar Antich. Al·lucinant, però així és la política a les Balears.

El debat. Sense parlar de corrupció i sense la presència del cap de l'oposició a la cambra, no cal dir que el debat va tenir poca substància. De fet, va ser el més curt de tots els que s'han dut a terme. Els diputats tenien pressa i no volien allargar un tràngol que no venia de gust a ningú.

Antich, durant les intervencions que va fer, parlà gairebé més de com ho havia fet de malament —a parer seu— el govern de Jaume Matas que no de les realitzacions del seu executiu. Amb relació a la crisi econòmica, va fer servir dades seleccionades per mirar d'explicar que “començam a remuntar” i que “sortirem de la crisi abans que qualsevol altra comunitat”. El problema per a fer creïble aquest discurs és que el dia abans s'havien fet públiques les dades de la desocupació a les Illes (quasi 77.000 persones, més que l'any passat en aquestes dates), cosa que va ser aprofitada pel portaveu conservador, Pastor, per atacar sense pietat el discurs optimista d'Antich. El president volgué oferir “il·lusió” afirmant que “la crisi comença a esvaïr-se”, però no va convèncer ni el PP ni, tampoc, el PSM ni UM.

El portaveu del PSM —oficialment és encara portaveu del Bloc, però al Parlament no hi ha cap diputat d'ERC ni d'EU—, Biel Barceló, va reconèixer al president que hi ha “certs símptomes positius” en l'economia il·lenca, però també li recordà que “la sortida de la crisi encara és molt lluny, com ho

demostren les xifres d'atur”. També va retreure al president que el govern de Zapatero no ha complert, i advertí que “l'espoli al qual estam condemnats tindrà solució el dia que obtinguem la independència fiscal”.

Molt més dur va ser el portaveu d'UM, Melià. Va carregar fort, tot i que Antich li va consultar per deferència —per haver estat soci fins el febrer passat— el discurs que faria. Es volgué situar entremig de “l'optimisme” d'Antich i del “catastrofisme” del PP, però el fet és que a qui pegà més fou al socialista —en algun moment va ser aplaudit per la bancada del PP—, sobretot pel tracte injust que al seu entendre Zapatero —“el govern amic”— infligeix a les Balears: “Tres anys de Matas-Aznar i tres d'Antich-Zapatero han servit per a la mateixa cosa: mantenir la injustícia crònica”.

Des d'Eivissa pel Canvi, Esperança Marí féu un discurs molt centrat també en l'atac al govern espanyol: “Continuam essent les úniques illes de la Unió Europea que aporten més a l'estat que no en reben.”

No eren ni les set de l'horabaixa quan la sessió va ser aixecada per la presidenta de la cambra, Aina Rado. Ses senyories abandonaren ràpidament l'edifici del Parlament. El debat de política general darrer i més curt de la legislatura havia conclòs. El mals tràngols, com més aviat millor.

Miquel Payeras